

Македонска нација

Орган на
Ослободителниот
Комитет на Македонија

Год. I

Јули—Август 1971 г.

Бр. 4

Со единство за обединета и самостојна Македонија

ВО КОПЕНХАГЕН СЕ ОДРЖА ВОНРЕДЕН КОНГРЕС НА ОСЛОБОДИТЕЛНИОТ КОМИТЕТ НА
МАКЕДОНИЈА

Ние Македонците од една страна сме мал народ, а од друга, имаме многу непријатели кои сакаат или наполно да не' уништат како самобитен народ, или пак да не' држат во положба на подјармени и нерамноправни. Заради овие две причини самиот национален опстанок на нашиот народ бара од него единство и сплотеност, бидејќи само така тој ќе може да се запази како нација и да извојува за себе слобода и независност. Ова нешто важи и за Македонците кои живеат во туѓ свет како иселеници, политички емигранти или печалбари. Ние сме народ чија национална егзистенција се' уште се негира и живееме распарчени во туѓи три држави. Тоа што нашата татковина е распарчена на три дела не е наша вина, жртва сме на балканските империјализми, но тоа што ние Македонците овде во туѓиот свет сме разделени и несложни, е голем наш грев спрема татковината и нацијата, голема наша срамота. Нашиот народ внатре во татковината го разделуваат волчји јами на вештачките граници, но ние Македонците што живееме овде во туѓиот свет како слободен дел од нашата македонска нација, одамна требавме да се запрашаме: што е тоа што не разделува, што е тоа што му пречи на нашето национално единство?

Причините за разединувањето и неслогата на Македонците во странство се повеќе, ние ќе спомнеме овде само некои од нив:

ропските времиња, странските господарена со сите нивни методи на угнетување кои имаат за цел да ја убијат верата на Македонецот во правда и слобода и да ја ослобат моќта на македонскиот народ, се врезале и во нашиот менталитет и не' пратат и овде во туѓиот свет. Странските угнетувања во Македонија се раководат по ста-

риот лозунг: »Раздели па владај!« и за постигањето на ова цел тие се служат со севозможни подлости да кренат Македонец против Македонец. Тоа направи брат во брата да нема доверба. Затоа, не е чудно што и Македонците кога се најдат во странство гледаат со недоверба еден во друг иако сите горат во пламенот на македонското родољубие;

странските угнетувања во Македонија причина се и за тоа што многумина Македонци надвор во туѓина се плашат национално и политички да се активираат како Македонци, а минуваат за »Грци«, »Бугари« или »Југословени«. Тие се плашат од репресалии врз своите фамилии кои останале внатре во татковината или пак се плашат дека кога ќе се вратат назад да не бидат затворени од грчкиот, бугарскиот или југословенскиот режим. Ова психоза на страв постојано ја распламуваат среде Македонците во странство конзуларните претставници и други агенти на Грција, Бугарија и Југославија;

странските пропаганди во Македонија кои на македонскиот терен се распламнаа уште во втората половина на минатиот век и кои сеуште траат, неможеа а да не остават трага и среде македонското иселеништво, особено среде она постарото. Еден дел од македонското иселеништво, навистина мал, но не за потценување, е организирано во бугаромански и гркомански организации. Овие заблудени Македонци истапуваат во надворешниот свет како »Бугари« или »Грци« од Македонија и со тоа во надворешниот свет сеат заблуда и измама по односот на националната припадност на нашиот македонски народ;

сепак, огромното мнозинство од македонското иселеништво не се подаваше на заслупувачките

пропаганди на балканските националисти и си остана верно на својот македонски национален бит. Ова нерасклатено македонско национално сознание на нашето иселеништво доби силен поттик за расцут во годините по Втората светска војна од победата на македонскиот национален идеал во едниот дел од македонската татковина. Признавањето на националната самобитност на македонскиот народ и државноправното конституирање на Вардарска Македонија го закрепна националното сознание на македонското иселеништво во Австралија, Канада и Америка и му даде инспирација и тоа да се организира на национален план во свои македонски црковни и културнопросветни национални организации. По Австралија, Канада и Америка македонското иселеништво изгради свои национални цркви и културни домови кои влегуваат како составен дел на автокефалната Македонската православна црква. Преку Австралиско-Канадско-Американската епархија на Македонската православна црква македонското иселеништво одржува врска со својата стара татковина и го живее духовниот живот на својата македонска нација.

Надвор од Црквата, но во тесна соработка со неа, македонското иселеништво во Америка, Канада и Австралија ја создаде својата културнопросветна национална организација Јунајтед Македониан. Ова македонска национална организација според својот статут е културно-просветна организација, но во својата суштина таа е длабоко политичка, бидејќи како македонска национална организација таа му пружа на македонското иселеништво национален културен живот, а едновременно таа ги демаскира заслепувачките пропаганди на балканските националисти и ја репрезентира македонската национална самобитност во надворешниот свет. По тој начин Јунајтед Македониан како национална појава во животот на македонското иселеништво е голем прилог во напорите вистината за нашиот народ да си пробие пат во светот. Меѓутоа, ова културно-просветна организација на македонското иселеништво по односот на судбината на старата татковина е аполитичка, таа не развива политичка работа за ослободување и обединување на распарчена и поробена Македонија. Како типично иселеничка организација Јунајтед Македониан одржува добри врски со оној дел од македонската татковина што е донес конституиран во македонска национална република: Вардарска Македонија. Овие врски на Јунајтед Македониан со старата татковина се причина што на многумина Македонци ова национална организација на македонското иселеништво им изгледа како организација на денешниот режим во Скопје и ја сметаат за »пројугословенска« и »титовистичка«. Ние сметаме дека овие обвинувања се депласирани. Јунајтед Македониан како културно-просветна организација му е потребна на македонското иселеништво бидејќи таа го организира и збогатува националниот живот на Македонците во прекуокеанските земји. А оној македонски патриот кој сака политички да работи и активно да се бори за ослободување и обединување на Македонија, нека тоа го прави во редовите на некоја македонска политичка или револуционерна организација.

Таква македонска национална политичка и револуционерна организација, наполно независна од денешниот режим во Вардарска Македонија, и било од кој друг, е Ослободителниот Комитет на Македонија, создаден во 1962 година, со седиште во Скандинавија. Ова македонска национална организација беше создадена со цел да го прибере и обедини под заедничко знаме борбениот дел од македонската емиграција и иселеништво, да ги организира и предводи сите оние синови и ќерки на македонскиот народ кои се спремни да се борат за остворување на илинденскиот идеал на нашиот народ. Нешто повеќе: Ослободителниот Комитет на Македонија не беше создаден само како организација на македонската емиграција и иселеништво, туку главната причина за неговото создавање беше тој да се развие и внатре во Македонија како илегална револуционерна организација, како една врста нова Внатрешна Македонска Револуционерна Организација (ВМРО). Со еден збор Организацијата беше создадена со намерата таа да стане едно широко национално движење кое во своите борбени редови ќе ги сплоти сите борбени сили на македонскиот народ во работата и во борбата за остворување на неговите илинденски идеали. Со својата национална и илинденска идеологија, со својата Политичка платформа која е изградена врз денешната македонска политичка реалност, Ослободителниот Комитет на Македонија за едно релативно кратко време најде поддршка кај многу македонски патриоти од редовите на македонската политичка емиграција и иселеништвото, како и среде Македонците кои се наоѓаат на привремена работа во странство. Преку последниве, а и по други илегални канали, Ослободителниот Комитет на Македонија својата идеологија успешно почна да ја пренесува и внатре во поробена и распарчена Македонија. Националната дејност на Ослободителниот Комитет на Македонија беше особено топло поздравена од македонската интелигенција внатре во Македонија. Многумина македонски интелектуалци внатре од Македонија почнаа да ја насрчуваат националната дејност на Ослободителниот Комитет на Македонија и со дела почнаа да ја покажуваат својата спремност да работаат за идеалите на Организацијата и покрај сите рискови што ги повлекува со себе учеството во една илигелна политичка дејност. Со здобивањето на борборци среде македонските печалбари и со својот продрив внатрешно во Македонија, Ослободителниот Комитет на Македонија почна да израснува во семакедонско национално движење за обединување на распарчена Македонија во самостојна македонска држава, а не само како емигрантска или иселеничка организација.

Политичките успеси што ги постигна Ослободителниот Комитет на Македонија како и неговото израснување во современо македонско политичко движење, не можеше а да не го пробуди вниманието и злобата на јавните и маскираните непријатели на македонското национално обединување и ослободување. Организацијата уште во своите први чекори се судри со неколку организирани клеветнички кампањи што ги поведоа против неа во прв ред »македонствујущите« на Софија и Белград. Бугароманите на стариот бу-

гарски слуга Ванчо Михајлов се запрегнаа да шират клевети како Ослободителниот Комитет на Македонија бил рожба на југословенската политичка полиција УДБ-а, како луѓето во него биле »комунисти« и »титовисти«. Во истото време, »македонствујущите« од Скопје кои на Југославија и' служат како послушни орудија, развија среде македонското иселеништво и среде новото македонско печалбарство силна клеветничка кампања во која Ослободителниот Комитет на Македонија беше прикажуван како »фашистичка« организација, а луѓето во него како тајни и платени агенти на бугароманот Ванчо Михајлов, кои со маскирана работа работеле на цепање на националното единство на Македонците во надворешниот свет. Така, Ослободителниот Комитет на Македонија се најде под ударите на две силни, материјално богати пропаганди, кои со своите вешто оркестрирани пропаганди не можеа а да не пожнеат извесни успеси. Под ударите на овие клеветнички кампањи кои често се служеа со заплашувања со убиства, а кои и направија и неколку физички напади на некои од истакнатите дејци на Организацијата, некои од раководителите на Ослободителниот Комитет на Македонија паднаа во деморализација и решија да се повлечат во »мирен живот«. Со своето пасивизирање овие луѓе во извесна мера ја пасифизираа и работата на Организацијата на теренот каде што работеа.

Не помала штета Ослободителниот Комитет на Македонија претрпе и од болните »водачки« амбиции на некои од неговите дејци кои со тоа направија фракционерство во Организацијата. Непријателите на македонското национално единство знаеа вешто да ја искористат оваа суета за своите цели и ги распадуваа болните амбиции на овие суетни луѓе. Така дојде до жалосниот факт што Организацијата еден ден се најде со две »легитимни« раководства и две одделни печатни изданија кои бескрупулозно си ги трошеа снагите во меѓусобни расправи и караници. За среќа, членството на теренот и сите оние македонски патриоти кои искрено со чисто срце му беа пришле на националното дело, останаа верни на програмата и на целите на Ослободителниот Комитет на Македонија и упорно бараа сите лични амбиции и суети да се остават на страна и во врвот на Организацијата да се постигне монолитност и единство. Благодарение на овие искрени патриотски снаги Организацијата за целото време на фракционерската срамота не изумре на теренот, откаде постојано се дигаа гласови за измирување и за создавање на ново единство раководство на Ослободителниот Комитет на Македонија. Од друга страна, многумина од луѓето што на еден или други начин, волно или неволно, беа вовлечени во фракционерството, согледаа колку е тоа штетно за Организацијата и за македонската национална кауза во целина, па братски пружија рака за измирување и за постигање на единство. Водени од тоа чувство и сознание, овие дејци им се придружија на политичките работници од теренот во нивната акција за издавање на списанието »Македонска Нација«, кое си постави задача да работи на обединување на сите македонски па-

триотски снаги. Топлиот и широкиот прием на »Македонска Нација« меѓу Македонците во странство и внатре во Македонија уште повеќе ги насрчи активните борци на Организацијата во нивните настојувања и барања за избирање на едно единствено и монолитно раководство на Организацијата. За таа цел, за 30 мај о. г. беше свикан во Копенхаген, Данска, вонреден конгрес на Ослободителниот Комитет на Македонија. Конгресот се одржа на закажаната дата со присуство на делегати од Шведска, Данска, Германија, Белгија, Франција и од други европски земји каде што има Македонци. Во работата на Конгресот дадоа свој прилог и Македонците од прекуокеанските земји, кои поради материјални и други причини, не можеа да дојдат во Копенхаген, но на свои собранија избраа свои претставници во Централниот Комитет на Ослободителниот Комитет на Македонија.

На вонредниот конгрес во Копенхаген покрај делегатите што се политички емигранти присуствуваа и претставници на новото македонско печалбарство, но по оправдани причини, во новоизабраниот Централен Комитет на Организацијата беа избрани само дејци кои имаат статус на политички емигранти.

Вонредниот конгрес направи извесни дополнувања и прецизирања во Политичката платформа и во Уставот на Организацијата. Вонредниот конгрес реши идниот редовен конгрес на Организацијата да се одржи летото 1973 година докога важи и мандатот на новоизабраниот Централен Комитет.

Вонредниот конгрес реши списанието »Македонска Нација« да стане негов официјален орган. Списанието во иднина ќе се редактира од Редациските колегииум чии членови ќе бидат назначени од Централниот Комитет на Организацијата и ќе бидат одговорни за својата работа пред него.

Во овој број на »Македонска Нација« го објавуваме составот на новоизабраниот Централен Комитет на Ослободителниот Комитет на Македонија, неговата Политичка платформа и Уставот.

Централниот Комитет на Организацијата своето седиште го има во Данска каде што живее неговиот претседател, заслужениот македонски деец г. Димко Нечевски. Адресата на Централниот Комитет е:

Osloboditelen Komitet na Makedonija
Box 31
2750 Ballerup
DANMARK

Читајте и ширете ја »МАКЕДОНСКА НАЦИЈА«